

Problemer i parken

Hunter trakk pusten dypt. "Jeg sier ikke slike ord."

Av Diana Evelyn Nielson
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i USA.

Hunter løp gjennom parken sammen med vennene sine. Han gliste da han kjente vinden fare forbi seg. Han følte seg så rask og lett!

Kyle tok på gjerdet først. "Jeg vant!" ropte han.

Hunter nådde gjerdet et øyeblikk senere. "Ikke rettferdig! Du startet først."

"Ja", sa Miguel. "Førstemann til treet!"

Hunter begynte å løpe igjen. Denne gangen tok han på treet først. Men Miguel var rett bak ham.

"Jeg vant!" sa Miguel.

"Nei, Hunter vant", sa Piper.

"Ja", sa Kyle.

Miguel foldet armene. Så sa han et stygt ord.

De andre barna lo. Miguel sa ordet igjen, og de lo litt til.

Hunter følte seg trist inni seg. Han visste at dette ordet ikke var bra å si. Men han ville ikke bli ertet. Han sa ingenting.

Piper sa enda et stygt ord. Så sa Kyle enda ett.

"Nå sier du ett, Hunter", sa Kyle.

"Ja, kom igjen", sa Miguel. "Si et nytt banneord."

Hunter trakk pusten dypt. "Jeg sier ikke slike ord."

"Å si ett ord vil ikke skade deg", sa Kyle.

"Jeg vil ikke", sa Hunter

"Er du for redd?" Miguel lo.

Hunter ble varm i ansiktet. "Jeg går og leker et annet sted."

Resten av barna fortsatte å le og si stygge ord. Hunter ønsket å komme seg vekk. Parken føltes ikke morsom nå. "Vi ses senere", mumlet han.

Hunter stappet hendene i lommene og gikk langsomt forbi alle de andre barna. Han følte seg ikke rask eller lett lenger. Han følte seg nedtrykt.

Han fant mamma og pappa sittende på en benk. Pappa la ned boken sin. "Går det bra med deg?"

Hunter trakk på skuldrene. "De begynte å si stygge ord. Jeg ville ikke å gjøre det, så jeg gikk."

Mamma smilte. "Det var modig."

"Vi er så stolte av deg", sa pappa. "Det er vanskelig å ta gode valg når folk rundt oss ikke gjør det."

Hunter sukket. Han var glad for at han tok det rette valget, men han følte seg likevel ikke bra.

"Har du lyst til å gå hjem?" spurte mamma.

Hunter tenkte på det. "Ikke ennå", sa han. Han så bort på en annen gruppe barn som lekte på zip linen. "Jeg går dit bort."

Da Hunter gikk bort, vinket en av guttene til ham. "Hei, jeg heter David."

"Jeg heter Hunter. Kan jeg hoppe sammen med deg?"

"Så klart!"

Hunter tok en tur på zip linen og kjente vinden suse forbi. Mens han lekte med David og de andre, følte han seg rask og lett igjen. Han hadde gjort det rette, selv om det var vanskelig. Han var glad for at han hadde tatt et bra valg. ●

For å lære mer om å ta gode valg, kan du lese Mine evangeliennormer bakerst i *Veiledningsbok for barn*.